

TISKOVÁ INFORMACE č. 23

Prolomí Jan Kopecký prokletí sudých ročníků?

Barum Czech Rally Zlín míří do své šestačtyřicáté sezony a toto již téměř půlstoletí ji provází také jeden tradiční prvek – putovní pohár pro vítěze. Rok co rok přebírá nejlepší posádka daného ročníku tuto cennou trofej od té předchozí, aby ji opatrovala až do další barumky. Přesto si ho letos může prohlédnout i široká veřejnost, a to v obchodním centru Zlaté jablko.

Pro účastníky Barum rally přitom existuje možnost, jak putovní pohár získat do trvalého vlastnictví. Vyhrát barumku celkem pětkrát anebo třikrát v řadě - podmínky jsou jednoduché a vejdu se do jedné věty, leč zrealizovat je v praxi je natolik náročný úkol, že se to doposud nikomu nepodařilo. Putovní pohár Barum Czech Rally Zlín se už pětáctyřicetkrát vrátil do Zlína, aby se po odjeté rally opět podíval k novému, byť dočasnému majiteli. Přitom v historii barumky byla řada pilotů, kteří zisk poháru měli na dosah.

Jako první to byl Vladimír Hubáček, jenž vyhrál v řadě druhý a třetí ročník zlínské rally, v roce 1974 mu v zisku poháru zabránila poškozená převodovka. Jméno ikony československého rallysportu 70. let startující s modrým Renaultem Alpina se pak v galerii vítězů objevilo ještě jednou, v roce 1975, ale na další dva triumfy už to v náročné moravské soutěži nebylo. Hubáčkův vůz čím dál častěji sužovaly technické problémy a chybějící díly, sám pilot pomalu mířil ke konci své aktivní kariéry. Při Barum rallye 1976 se ve Zlíně ukázal naposled a ani tenkrát soutěž nedokončil kvůli technické závadě.

Po Hubáčkově přišel John Haugland, fenomenální Nor ve službách české automobilky Škoda. S legendárním kupátkem 130 RS vyhrál barumku v letech 1979 a 1980, při následujících dvou startech ovšem skončil „až“ druhý, resp. třetí, a v roce 1983, při své poslední účasti na barumce, nedošel do cíle. Pohár tedy putoval dál, než se koncem osmdesátých let začal zabydlovat v Rakousku. Dlouholetý pravidelný účastník zlínské rally Franz Wittmann těžkou soutěž vítězně zdolal až po mnoha letech čekání, konkrétně v ročnících 1988 a 1989. Tehdy startoval se špičkovou Lancií Delta HF. Také on ale nakonec pohár musel vrátit, v roce 1990, kdy by měl šanci vybojovat jej třetí výhrou v řadě, ve Zlíně totiž vůbec nestartoval. Svou poslední účast na Barum rally pak Wittmann přidal v roce 1992, jenže ani silná Toyota Celica 4WD mu k triumfu nepomohla – v cestě totiž Rakušanovi stál špičkový německý jezdec Erwin Weber s továrním Mitsubishi, který si toho roku vyjel nejen prvenství z barumky, ale i z celého evropského mistrovství.

Na dalšího trojnásobného vítěze se na Barum rally čekalo od dob Hauglanda více než dvě dekády. Až v polovině devadesátých let to byl Ital Enrico Bertone, který se na čas usídlil v Česku a Barum rally byla domácí soutěží jeho týmu. S Toyotou Celica Turbo 4WD vyhrál ročník 1995, se stejným vozem na zlínský triumf navázal i o dvě léta později a také v roce 1998, to už za volantem novější Celicy GT-Four. Právě tehdy se Bertonemu otevřela šance pohár získat – a Ital si to uvědomoval a přál možná až moc. V roce 1999 v rámci dosažení svého snu potřeboval splnit podmínku tří výher v řadě, přesto proti konkurenci na silných čtyřkolkách vystartoval sebevědomě pouze s Renaultem Mégane Maxi poháněným na přední nápravu. Jenže ambice se nakonec rozplynuly jak pára nad hrncem, žlutý renault se totiž s proraženým chladičem jen tak, tak dobelhal do cíle první rychlostní zkoušky. Bertone se pak na barumce objevil už jen jedenkrát, s vozem Ford Focus WRC dojel v roce 2001 druhý.

Tehdy nestačil pouze na vycházející hvězdu českého rallysportu, Romana Krestu. Domácí jezdec tou dobou už byl idolem domácích fandů, druhým rokem vodil po českých tratích tovární Škodu Octavii WRC. Byl to právě Kresta, kdo měl hned po skončení Bertoneho éry šanci stát se dalším trojnásobným vítězem barumky. Se škodovkou senzačně vyhrál barumku roku 2000 i zmíněný následující ročník a putovní pohár byl Krestovi na dosah mnohem dříve, než Bertonemu. Ani on však vysněnou trofej nezískal. V roce 2002 totiž v urputném boji s Italem Travagliou havaroval a na další triumf na domácí soutěži pak čekal až do roku 2006 - tehdy startoval vůbec poprvé v kariéře s produkčním mitsubishi. Ani v dalších ročnících, které už byly spojeny s moderními speciály S2000, Roman Kresta mezi favority nechyběl, na další vítězství už ale nedosáhl. Přitom při své poslední účasti na barumce v roce 2014 po smolné technické závadě odstupoval z vedoucí pozice...

No a aktuálně tu je Jan Kopecký, který s nadsázkou patří ke stálému inventáři Barum Czech Rally Zlín. Jeho jméno se v galerii vítězů zlínské soutěže poprvé ocitlo v roce 2009 a od té doby si jezdec továrního týmu Škoda za volantem Fabie S2000, resp. v loňském roce s novější Fabií R5 podmanil bez výjimky všechny liché ročníky. Naopak v těch sudých mu nebylo přáno – v roce 2010 havárie, v roce 2012 technická závada, v roce 2014 účast pouze v roli předjezdce s vývojovým prototypem tehdy chystané er-pětky. Prolomí letos Jan Kopecký nepříznivou statistiku a prokletí sudých ročníků? Na svém kontě má již čtyři celková vítězství z Barum Czech Rally Zlín, což ještě nikdo před ním nedokázal a samo o sobě to z něj dělá rekordmana moravské rally. Pokud by přidal ještě jednu výhru, putovní pohár Barum Czech Rally Zlín definitivně a natrvalo změnil svého majitele.

Ale ještě než o posledním srpnovém víkendu přijde rozuzlení této tajenky, má široká veřejnost možnost si pohár včetně skříňky se štítky všech předchozích vítězů zblízka prohlédnout. Od úterý 23. srpna až do cílového ceremoniálu příští neděli totiž bude pohár vystaven v klenotnictví Présence v obchodním centru Zlaté jablko.

Ve Zlíně 22. srpna 2016

Jakub HOFBAUER
tiskové středisko
Barum Czech Rally Zlín

